

Baarle-Nassau

Baarle-Hertog

Aan de leden van Provinciale Staten
van Noord-Brabant
Postbus 90.151
5200 MC DEN BOSCH

Behandelaar: *Rian Anssems*
Telefoonnummer: 088-3821202
Mail: riananssems@abg.nl

Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 17uit27629
Zaaknummer:

Verzonden op:

Onderwerp: versnelling transitie veehouderij en wijziging verordening ruimte

Geachte heer, mevrouw,

Vrijdag 7 juli behandelt Provinciale Staten onder punt 8.31 het Statenvoorstel 39/17 Wijziging Verordening ruimte 2014, actualisatie 2017, inclusief begrotingswijzigingen en het Statenvoorstel 41/17 Tweede wijzigingsverordening Verordening natuurbescherming Noord-Brabant – Versnelling transitie veehouderij.

Afgelopen dinsdag, 4 juli, ontving ik een afvaardiging van de ZLTO – afdeling Baarle-Nassau. Zij hebben hun zorg en angst kenbaar gemaakt over de gevolgen van deze voorgestelde wijzigingen. Zij hebben mij verzocht deze zorgen aan u over te brengen. Dat doe ik bij deze.
In de bijlagen de inspreekverslagen waarin de ZLTO-afdeling Baarle-Nassau hun zorgen nader toelichten. Graag verzoek ik u hiervan kennis te nemen.

Met vriendelijke groet,
Wethouder Ruimtelijke Ordening van de gemeente Baarle-Nassau

J.G.M. van Granenbroek

Postbus 105
5110 AC Baarle-Nassau
Telefoon 14 013
E-mail: gemeente@baarle-nassau.nl

30 enclaves,
2 gemeenten,
2 landen

Hallo, ik ben Luc Geerts, 22 jaar oud, werkzaam binnen ons eigen melkveebedrijf en daarnaast werkzaam bij Van Dun advies in Ulicoten. Ons melkveebedrijf is opgericht door mijn overgrootvader en door de generaties heen uitgegroeid tot een bedrijf met ruim 200 melkkoeien en als neventak 550 vleesvarkens.

Sinds 1 januari van dit jaar zit ik samen met mijn ouders in de V.O.F. waarna ik de ambitie heb het familiebedrijf over een aantal jaar van mijn ouders over te nemen. Ik ben hier naartoe gekomen om kenbaar te maken wat de gevolgen zijn van de voorstellen van de Provinciale staten van Brabant. Wat de gevolgen zijn voor ons als jonge ondernemende boeren, die in de toekomst het familiebedrijf over willen nemen en voort willen zetten.

Door de provinciale staten zijn regels opgesteld waardoor boeren worden gedwongen minder ammoniak uit te stoten. Om de ammoniakuitstoot te verlagen waren al regels vastgesteld en bekend was dat in 2028 alle veehouderijbedrijven zouden moeten voldoen aan de gestelde normen van de Verordening Stikstof. De hierin opgenomen normen waren haalbaar en realistisch. Daarnaast bestaat de tijd om na te denken over hoe om te gaan met deze regelgeving en in welke systemen geïnvesteerd zal worden. Misschien nog wel belangrijker, de tijd bestaat om geld vrij te maken, om zo deze ontwikkelingen te kunnen realiseren en het bedrijf financieel gezond te houden.

Met de nieuwe regelgeving dienen wij als veehouders de reductie van de ammoniakemissie niet in 2028 te realiseren, maar in 2022. Daar komt dan ook nog eens bovenop dat intern salderen niet meer mogelijk is, waardoor niet ons bedrijf gemiddeld, maar alle stallen afzonderlijk aan de maximale emissie-eisen moeten voldoen. Bovendien zijn strengere ammoniakemissie-eisen opgenomen, waarvan zelfs een aantal eisen zover gaan, dat daaraan nog niet eens aan kán worden voldaan, omdat technieken en erkenningen daarvan niet eens bestaan.

Ter verduidelijking zal ik jullie een voorbeeld geven:

Stel er zijn door de overheid regels opgesteld waarin is opgenomen dat u uw woning over 10 jaar van energielabel C naar energielabel A moet hebben gebracht. Vorig jaar heeft u de best beschikbare techniek toegepast, want u heeft zonnepanelen op uw dak laten leggen, waardoor de woning in energielabel B terecht is gekomen, een hele investering. Nu ineens komt de overheid met nieuwe regels waarin is opgenomen dat u niet binnen 10 jaar uw woning naar energielabel A moet brengen, maar binnen 3 jaar, waarbij tevens is opgenomen dat ook nog de regels voor het voldoen aan energielabel A verder zijn aangescherpt. U moet aan deze regels voldoen om het recht te hebben om in deze woning te mogen blijven wonen. Stel dat u deze ontwikkeling niet realiseert is uw woning zelfs onverkoopbaar, omdat niet in het huis mag worden gewoond. Hierbij wordt niet aan u gevraagd of u deze investering wel kunt realiseren, of een zwaardere financiering kunt dragen. Sterker nog is dat er niet eens technieken bestaan, waaraan moet worden voldaan om uw woning in energielabel A te krijgen...

Verder wijzigt de provincie de voorwaarden in de BZV (Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij). Dit is het systeem waarmee Brabant inzet op de verduurzaming van de veehouderij. Deze eisen worden ook aanzienlijk aangescherpt. Daarmee moeten ook hiervoor extra investeringen gedaan worden om überhaupt nog te kunnen uitbreiden, ook voor dieren welzijn of bijvoorbeeld de plaatsing van een luchtwasser. Daarbij ziet het er naar uit dat investeringen in ammoniak-reductie daarin niet eens meer meegeteld zullen gaan worden. Dit zet alles op slot, dus ook de verduurzaming van de veehouderij.

De gestelde eisen zoals de provincie deze aan de veehouders oplegt zijn dus momenteel onhaalbaar en het strookt niet met de Nederlandse wetgeving.

Uit onderzoek is gebleken dat door de reeds getroffen maatregelen vanwege de huidige Verordening samen met de overige regels van het rijk en de Provincie de stikstofbelasting op de Natura 2000 gebieden daalt. De voorgenomen aanscherping van de reductiepercentages en het naar voren halen van de datum wanneer bedrijven moeten voldoen aan de Verordening, is derhalve onnodig.

Maar wat betekenen deze maatregelen voor ons als jonge ondernemende veehouders. Wij willen door met het ontwikkelen van ons bedrijf en natuurlijk willen we dit doen op een verantwoorde manier. Maar wanneer dit soort regels worden opgesteld is dit niet mogelijk. Het vergt ineens op korte termijn om dermate grote investeringen dat de ontwikkeling van het bedrijf stil wordt gelegd en de overname moet worden uitgesteld of zelfs afgesteld. Het is nog de vraag of bedrijven dit überhaupt kunnen dragen of ander misschien noodgedwongen moeten stoppen. Velen zullen failliet gaan of onder de armoede grens komen.

Naar mijn mening gaan de plannen van Brabant welke wij momenteel op ons bord krijgen veel te ver. We mogen dit als ondernemende veehouderijsector niet accepteren. Dat beleid wordt gemaakt om op een verantwoorde manier melk, vlees of eieren te produceren is logisch en vooruitstrevend. Dit kenmerkt de Nederlandse veehouderijsector ook, maar dat het op zo'n ondoordachte en onrealistische manier moet waarvan de uitwerking juist averechts zal werken, dat bezwaart mij.

Luc Geerts

Mijn naam is Victor Theeuwes, ik ben 32 jaar oud, 4 jaar getrouwd met Judith en sinds een jaar trotse vader van Inez.

Ik richt me hier tot de wethouder van gemeente Baarle-Nassau, met de verwachting dat deze boodschap bij de Provincie terecht komt en met de hoop dat we met name de VVD kunnen bewegen om een verstandig besluit te nemen.

Samen met mijn vader, oom en broers zijn wij eigenaar van ons familie bedrijf waarbij we kwalitatief hoogwaardige veevoerders produceren voor onze klanten. Met mijn broers staan wij aan de 5de generatie en kent ons bedrijf een geschiedenis van meer dan 100 jaar. Dit is vergelijkbaar met het bestaan van de vele veehouderijen in Brabant. Deze gezinsbedrijven maken veel beslissingen voor op de lange termijn. Zo hebben veel mensen voorgesorteerd met investeringen op de termijn van 2028 zoals die nu in de wet staat dat stallen aangepast moeten zijn. Zij hebben dit weloverwogen gedaan, omdat zij zelf ook de gevolgen moeten dragen van die beslissingen. Dat is vaak anders dan dat er in de politiek gehandeld wordt, omdat het daar een komen en gaan van mensen is, die nooit persoonlijk de gevolgen hoeven te dragen van fouten die zij maken. Denk hierbij aan het mislukken van de depositiebank voor ammoniak. Nu ineens worden tijdens de wedstrijd de spelregels aangepast, zodat veel bedrijven hiermee financieel in de knel komen en dat mag niet gebeuren!

Ik wil duidelijk maken dat ik niet van boeren afkomst ben. Toch sta ik hier nu om een betoog te houden tegen de plannen van de Provincie Noord-Brabant die ervoor gaan zorgen dat de veehouderij de nek omgedraaid wordt. Wanneer er veel boeren moeten stoppen, dan is er gelukkig de SP die met de uitkeringen kan strooien, maar dat is iets wat de VVD toch niet moet willen lijkt me.

De reden waarom ik hier sta zal ik proberen toe te lichten aan de hand van twee inzichten.

Het eerste wat ik kwijt wil heeft betrekking op de informatie en de rapporten wat de achtergrond zou moeten zijn van het beleid zoals dat voorgesteld wordt.

- 1) Er is binnen de beleidsmakers discussie over de uitgangssituatie die verschillend blijkt op basis van verschillende onderzoeken. Dat op zich is al vreemd. Er is dus blijkbaar geen eenduidig beeld te schetsen van de uitgangssituatie. Dus men weet niet waar we het precies over hebben. Dit lijkt helaas echter een gepasseerd station.
- 2) Nergens in de wereld zijn veehouders zo efficiënt als in Nederland. Voer is een grote kostenpost voor de bedrijfsvoering van onze klanten (veehouders). Middels het voer worden fosfaat en stikstof aangevoerd. De mestwetgeving maakt dat veehouders het aangevoerde fosfaat en stikstof moeten verantwoorden middels de afzet van hun producten (bijv. vlees) en middels de afzet van mest. Dit samen zorgt ervoor dat er voor hen een noodzaak is om zo efficiënt mogelijk met het voer (lees: mineralen) om te gaan. Vanuit heel de wereld komen agrarische ondernemers kijken naar de efficiënte wijze waarop onze Nederlandse veehouders presteren. Nergens in de wereld wordt er met zo'n efficiënte inzet van mineralen (in de bodem en in het voer) vlees, melk en eieren geproduceerd. In de plannen zoals die nu voorgesteld worden, wordt de gereduceerde stikstof door de veehouderij toebedeeld aan andere industrie. Er is dus geen enkele milieu winst!

Wat me verder nog bezwaart is dat er geen oog is voor de efficiëntie waarmee Nederlandse boeren presteren ten opzichte van collega's uit het buitenland. Het gaat steeds over de uitstoot per dier en niet per 100 kg vlees / melk of eieren gesproken wordt. Bij de 'zuinige auto's' wordt toch ook niet gekeken naar de uitstoot per auto maar naar de uitstoot per gereden km. En in vee kan geen sjoemel-software gestopt worden, dus die cijfers moeten kloppen!

Het tweede waarvan ik belangrijk vind dat het niet onderbelicht mag blijven, is het feit dat dit verhaal niet alleen de boeren raakt, maar ook de aanverwante industrie, de eerste, tweede, derde lijns aanverwante industrie, enzovoorts.

Voorbeelden zijn; Voerleveranciers, dierenartsen, ambtenaren, controleurs, beleidsmakers, elektriciens, stal-inrichters, loodgieters, stalbouwers, adviesbureaus, banken, transporteurs, veehandelaren, loonwerkers, vlees- eieren en melkverwerkende industrie, producenten van vakbladen, machinebouwers etc. etc. die op hun beurt ook allemaal weer toeleveranciers hebben die dus indirect afhankelijk zijn van de boeren. We hebben allemaal de kost omdat zij er zijn. Dat moet duidelijk zijn. **Boeren horen bij Brabant** is de gebruikte kreet, ik zou willen zeggen, Brabant kan niet zonder de boeren!

Door mijn werk sta ik letterlijk tussen de boeren en ben ik veel met ze in gesprek. Ze zijn heel realistisch over wat er wel en niet kan. Dat er bijvoorbeeld oude stallen die het buitengebied verloederen afgebroken moeten worden voordat er nieuwbouw kan komen, daar kunnen zich veel ondernemers in vinden. En wanneer er een verplicht maximum komt aan ruw eiwit in het voer om op die wijze stikstof-reductie te bewerkstelligen, valt daar wellicht ook nog over te praten. Het is denk ik een effectieve en eenvoudige manier die goed te toetsen is, dat blijkt ook uit het feit dat het een van de goedgekeurde maatregelen is voor boeren in de stoppersregeling.

Veel zaken uit de plannen zoals die er nu liggen gaan simpelweg écht te ver! Wanneer er nu eens echt MET in plaats van OVER de boeren gepraat wordt, zou dat een veel realistischer beleid tot gevolg hebben, wat ook gedragen kan worden door de uitvoerders ervan, door de boeren dus. Wanneer het de overheid werkelijk om het milieu te doen is, moet zij dit voorstel van ruw eiwit reductie aanpakken om er op die manier met een compromis uit te komen. Wanneer ze dat niet doet, dan is er in mijn beleving duidelijk sprake van een dubbele agenda waarbij men erop uit is om de veehouderij uit te roeien. Agrarische activiteiten zullen zich dan verplaatsen naar landen waar in veel mindere mate controle is op het milieu als zeker ook dierenwelzijn en antibiotica gebruik. Dat moeten we met z'n allen toch niet willen, want Boeren horen nu eenmaal bij Brabant.

Namens de aanverwante industrie en voor de boeren,

Victor Theeuwes

Sinds 1985 hebben wij een varkensbedrijf, in 30 jaren uitgebouwd tot wat het nu is. Een gesloten bedrijf met 170 zeugen en 1500 vleesvarkens. Een gezinsbedrijf, dat Ad en ik samen runnen.

In 2012 stonden wij voor een keuze; ZLTO, provincie Noord-Brabant en de Nederlandse milieu federatie sloten een convenant, varkensbedrijven moesten op bedrijfsniveau ammoniak reduceren. Doelen waar boer en burger achter konden staan. Voor ons een **Dilemma!** Stoppen of doorgaan. Gezien onze leeftijd, op dat moment waren wij 50 jaar, hebben wij er voor gekozen om de investering te doen, we mochten gezien de afspraak immers door tot 2028. Een fikse lening werd aangegaan bij de bank. Wij hebben de reductie bereikt doormiddel van in-salderen; dit wil zeggen, op de vleesvarkens stal werd een biologische-luchtwater geplaatst die 85% ammoniak reduceert zodat dat de oude stallen traditioneel konden blijven tot **2028**.

Nu is de provincie van plan de deadline van 2028 met 6 jaar naar voren te halen, dan klopt er van ons investeringsplan niks meer. Kan het zomaar zijn dat spelregels tijdens de wedstrijd aangepast worden?

Dit is ons persoonlijke verhaal, zo zijn er honderden brabantse boeren in alle sectoren met ieder hun eigen ondernemers plan waarbij nu een stok in het wiel gestoken word.

Beste college, Provinciale staten zegt dat ze niet minder dieren willen maar minder bedrijven die overlast veroorzaken, nu hebben wij al 30 jaar een varkensbedrijf en heb nog nooit een opmerking gehad dat ons bedrijf overlast heeft veroorzaakt. Wij zijn geen megabedrijf, maar een gewoon gezinsbedrijf geaccepteerd in de omgeving. PS gaan met hun plannen alleen maar megabedrijven creëren anders zijn de kosten niet op te brengen. PS zegt dat ze dit doen voor het milieu maar heeft door laten schemeren dat de ammoniak uit de landbouw in de industrie word herverdeeld om die te ontwikkelen. Dus het milieu is samen met de landbouw de grote verliezer..

honderden

~~Ruim 300~~ bedrijven zullen moeten stoppen omdat ze de investeringen op deze korte termijn niet rond krijgen. Bedrijven, die op de goede weg zijn richting een duurzame veehouderij ! Provinciale staten ga in gesprek met de sector en kom samen tot een haalbaar plan voor boer, burger en buitenlui.

Provinciale staten samen aan de slag voor een gezonder buitengebied!

Goedemiddag allemaal,

*In veel dingen in het leven draait het om
vertouwen en respect.*

*Vertouwen in familie,vrienden,buren,collega's
en politici.*

*Laten we net nu het vertrouwen aan het
verliezen zijn in de politiek in Noord-Brabant.*

*Provinciale staten heeft een debat gevoerd
over het terug dringen van emissies in de
provincie.*

*Er is veel onderzoek geweest en de uitslag is
voor niemand echt duidelijk.*

*Sterker nog verschillende onderzoekers
spreken elkaar tegen.*

*Feit is wel dat de provinciale staten er zich
weinig van aantrekt.*

Er moet minder vee komen en daarom gaat men te keer als een vos in een kippenhok.

De gene die iets van vossen en kippen kennen weten dat dit geen goede combinatie is.

Het wordt een bloedbad.

Er zal geen kip overschieten.

Dat kan toch niet de bedoeling zijn?

Zover men terug kan gaan in de tijd hebben boeren en tuinders voor voedsel gezorgd.

En ik weet zeker dat nergens ter wereld moderne, efficiënter, milieuvriendelijker en veiliger voedsel wordt geproduceerd dan in Nederland.

De agrarische sector houd veel mensen aan het werk, moeten we dit allemaal op het spel zetten?

Een eenvoudige berekening leert mij dat alleen al in de gemeente Baarle Nassau een omzet wordt gerealiseerd rond de 500 miljoen euro per jaar.

U zult zich afvragen hoe ik aan dit getal kom? Van grondstof tot eind product de hele keten toelevende

bedrijven, machines, gebouwen, banken, verzekeringen, belastingen en ga zo maar door.

Zetten we dat allemaal op het spel?

Het zijn gevaarlijke ontwikkelingen en ik doe dan ook een dringende oproep:

Wend alle invloed aan in de politiek om dit niet te laten gebeuren.

Ik vroeg me trouwens ook af waarom wil men dit nu kosten wat het kost doorzetten?

Ik kom maar tot 1 conclusie :

*Er moeten rekeningen uit het verleenden ^{verleeden}
worden verevend*

*Een politieke afrekening, als men dit doet kom
ik terug op mijn opening zin*

Respect.

Politici die dit doen hebben geen respect.

Niet voor elkaar en zeker niet voor de boeren.

*Dan wil ik nu het woord geven aan een paar
ondernemers die vertellen wat deze plannen
voor hun bedrijf zullen betekenen.*